

Ликовни атеље Дечјег културног центра из 1974.

Издавач:

Дечји културни центар Београд
Таковска 8
www.dkcb.rs

За издавача:

мр Драган Марић, директор

Концепција и поставка изложбе:

мр Катарина Булајић Павловић, ликовни педагог ДКЦБ
Лидија Сеничар, уредник ликовних програма ДКЦБ

Стручна подршка:

Милош Ђуран

Графичко обликовање:

Марко Шерер

Штампа:

Грид Студио

Ретроспективна изложба **Ликовног атељеа**

СНАГА ЛИКОВНОСТИ

14.–20. Мај 2018.

Уоном тренутку када је новооткривена снага дечјег ликовног израза утицала на стварање модерне уметности, визуелна култура детињства постала је сфера интересовања разних наука (психологије и историје уметности). Многи покушавају са више или мање успеха да схвате дечји ликовни језик и саму природу дечјег уметничког стваралаштва. Колико год познавали ликовни говор и основне елементе сликарског језика (технику и материјале) не значи да ћемо у потпуности схватити и дати добар путоказ детету које зарања у свет ликовности.

Деца и те како знају, додуше несвесно, да уметност није мимезис, већ креативна вредност емоционалне интелигенције изражена језиком ликовности. Они знају да игра у ликовности представља креативну жељу и мисао о промени света. Тако ликовна култура постаје нова дечја стварност, у којој постоји особен цртачки и колористички свет препун бајковитих илузија. Снага дечјег ликовног израза је опште позната и крије у себи велику лепоту непосредне истине, која је најсушно потребна савременој цивилизацији XXI века. Све је више ликовних атељеа по свету који раде искључиво са децом. Све је више ликовних педагога и васпитача који се труде да не бомбардују дечја чула и ум, већ да створе простор за унутрашњи живот деце, где ће она да маштају, креирају, стварају у одсуству менталне бу-

ке. Много је оних који у раду са децом схватају да потребно проучавати историју уметности као и психологију да би се унапредила ликовна култура. Ликовна креативност код најмлађих је естетски догађај у коме је оваплоћена емоционално-когнитивна компонента, умотана у замршено клупко многобројних емоција.

Зато можемо слободно рећи да постоји тренутак када речима не можемо пренети (препричати) облике ликовног језика којима је извор искључиво у духовној сferи. Дечја чула невероватном брзином упијају и памте. Експерти различитих вокација сматрају да је креативност незаобилазан ресурс XXI века. У мору модерних технологија које глобализују, од најмањих ногу смо у калупу који не допушта различитост, нити слободу. У таквој консталацији света одрастају деца, а мисија слободног дечјег стваралаштва, као и ликовно образовање и васпитање деце и младих добијају све више на важности. Међутим, потребно је да дете у свом окружењу има интуитивног ликовног педагога који ће га уводити у прекрасан свет сликарства постепено, на рационалан и интуитиван начин.

Једно од таких места је и Атеље за ликовну уметност Дечјег културног центра Београд. Ликовни атеље Дечјег културног центра Београд основан је давне 1956 године при тадашњем Дому пионира који се налазио у Кнез Михаиловој 9. Њим је руководила Иванка Лукић-Шотра, академски сликар. У септембру 1964 године, Атеље се сели у Таковску 8, где се и данас налази, а рад са децом преузима мр Лепосава Туфегџић, сликарка и ликовни педагог изузетног сензибилитета. Даљи печат Атељеу дају академски сликар Небојша Здравковић и Драган Симоновић. Рад у Ликовном атељеу је заснован на чињеници да ликовна култура није намењена само ужем кругу даровитих и посебно заинтересованих ученика, него свима без изузетка. Ради се у складу са психофизичким узрасним могућностима полазника, јер им се на тај начин помаже у свесном откривању структуралних вредности у природи, науци и уметности у циљу развијања материјалне и духовне културе. Од 1979 године на томе успешно ради Горан Симић, близки сарадник Леле Туфегџић, ликовни педагог који је изњедрио многе генерације, а од 2002 и Катарина Булајић Павловић, магистар сликарства. Ликовни радови деце и младих који су представљени на изложби, све-

доche у прилог теорији да само оно исконско, сликано и наивно носи у себи свежу и јаку стваралачку снагу, јер деца су одувек цртала и уживала су у самом стваралачком процесу. Увек их је подстицала обогаћена средина са интуитивним педагогом који поштује аутентичност дечјег ликовног израза. Са гледишта дубинске психологије и модерног схватања уметности то стваралаштво је уочено и признато као права стваралачка вредност.

Лидија Сеничар,
уредник ликовних програма
Дечјег културног центра Београд

Посебни програм
15. мај од 17.30 до 19 часова

Отворени Ликовни атеље за грађанство у радном амбијенту са Катарином Булајић Павловић.

Радно време Галерије:
од 10 до 20 часова

**ТРЕБАЛЕ СУ МИ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ ДА ПОЧНЕМ
ДА СЛИКАМ КАО РАФАЕЛ И ЦЕО ЖИВОТ ДА
ПОЧНЕМ ДА СЛИКАМ КАО ДЕТЕ.**

- ПАБЛО ПИКАСО